

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/124/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116220162
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116220162.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobkyne: T. X. P., B.. XX.XX.XXXX, X. L. Č.. XX, XXX XX L., právne zastúpená: JUDr. Vladimír Milas, advokát so sídlom Prešov, Masarykova 13, 080 01 Prešov, IČO: 37 944 851, proti žalovanému: N.. G. W., B.. XX.XX.XXXX, X. U. XX, XXX XX L., právne zastúpený: JUDr. Martin Staroň, advokát, Hlavná 89, 080 01 Prešov, v konaní o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 23.05.2018 č.k. 14C 238/2016 - 268 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že

I. určuje, že žalobkyňa je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 k celku k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXXX, okres: L., obec: L., katastrálne územie: L., a to stavby - rodinný dom, súpisné číslo XXXX stojaci na parcele č. XXXX a parcely registra „C“ č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 478 m2, ktoré nadobudol žalovaný N.. G. W.Š., G.. W., B.. XX.XX.XXXX na základe Darovacej zmluvy zo dňa 20.03.2009, ktorej vklad bol povolený dňa 15.04.2009, pod č. P. - XXXX/XXXX,

II. priznáva žalobkyňi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou súdu podanou dňa 04.10.2016 navrhla žalobkyňa, aby súd určil, že je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 k celku na rodinnom dome, ktorý je vedený Okresným úradom L., Katastrálnym odborom v katastrálnom území L. a ktorý je zapísaný na Liste vlastníctva č. XXXXX ako stavba, rodinný dom súpisného čísla XXXX stojaci na parcele č. XXXX a spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 k celku na pozemku, na ktorom je rodinný dom súpisného č. XXXX postavený, ktorý je ako pozemok plochy a nádvoria o výmere 478 m2, ktoré nadobudol žalovaný Ing. G.X. W., rodený W., narodený dňa 02.09.1974 na základe Darovacej zmluvy zo dňa 20.03.2009, vklad povolený pod č. P. - XXXX/XXXX.

V rámci žaloby poukázala na to, že predmetom konania je spoluvlastnícky podiel na jej rodičovskom dome, ktorý nadobudla darom od svojho brata N.. T. P. v roku 2008 za trvania manželstva so žalovaným, pričom po niekoľkých mesiacoch dňa 20.03.2009 darovala polovicu z týchto nehnuteľností (rodinný dom a príľahlý pozemok) svojmu manželovi v dobrej viere, že takto má medzi manželmi byť a že

sa budú spoločne podieľať na jeho údržbe a zveľaďovaní. Žalobkyňa o vrátenie daru požiadala z dôvodu, že manžel bez jej vedomia a súhlasu, kradmo a vopred premysleným konaním previedol v krátkom čase všetok ich nehnuteľný majetok patriaci do BSM na svoju obchodnú spoločnosť, ktorej je jediným spoločníkom a zároveň konateľom, pričom podiel v danej spoločnosti do BSM nepatrí. Toto jeho počínanie možno objektívne posúdiť ako hrubé porušenie dobrých mravov v kontexte situácie, že jej manželstvo je v kríze a speje k rozvodu (v súčasnosti je už manželstvo rozvedené). Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný previedol ich spoločný majetok (meštiansky dom v L., rekreačnú chatu na J. a časť ich spoločného obchodného podielu o veľkosti 88,7 %) na jeho obchodnú spoločnosť, na ktorú nemá žiaden dosah, preto sa dožaduje, aby jej bol vrátený podiel na rodičovskom dome, pričom žalovaný dar odmieta vrátiť.

3. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 31.10.2016 k žalobe poukázal na to, že neuznáva žalobou uplatnený nárok, považuje ho za fiktívny, nemajúci oporu v zákone (§ 630 Občianskeho zákonníka), pričom žalobkyňa nie je a ani sa nestala vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/2 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXXX k. ú. L., ktorý je zapísaný na žalovaného. Žalovaný uviedol, že prevod nehnuteľného majetku do obchodnej spoločnosti G., s.r.o., nemožno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov voči žalobkyni ako darcovi a nie je dôvodom na vrátenie daru podľa § 630 OZ. Ďalej poukázal na to, že o prevode nehnuteľného majetku do spoločnosti G., s.r.o., žalobkyňa ako manželka vedela a s týmto prevodom udelila súhlas. Dôvodom prevodu bol podnikateľský zámer o navýšenie majetku a vlastného imania obchodnej spoločnosti G., s.r.o., za účelom rozvoja ďalšieho podnikania a možnosti úverov, resp. dotácií z fondov EÚ. O tomto zámere a prevode žalobkyňa vedela a súhlasila s tým, pričom vedela, že aj v minulosti boli urobené prevody nehnuteľného alebo huteľného majetku do obchodnej spoločnosti G., s.r.o., a preto je klamlivé jej tvrdenie, že o týchto prevodoch nevedela a že s nimi nesúhlasila. Žalovaný zároveň poukázal na to, že žalobkyňa je ovplyvnená sektou T., kde vstúpila niekedy v roku 2011 a v podstate sa stala nesamostatnou a robí všetko podľa pokynov na základe odsúhlasenia sekty a aj preto dochádzalo v manželstve k mnohým nezhodám a sporom. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobkyňa mala v minulosti mimomanželský pomer, pričom v roku 2004 podala aj návrh na rozvod, avšak po návštevách psychologičky tento návrh zobrala späť a súd uznesením č.k. 14C/155/2014 zo dňa 13.09.2006 konanie o rozvod zastavil. Žalovaný taktiež uviedol, že žalobkyňa má aj v súčasnosti mimomanželský pomer, ktorý trvá asi od marca 2016 s kolegom z práce, ktorý mu to aj sám potvrdil.

4. Na základe predložených listinných dôkazov má súd za preukázané, že žalobkyňa na základe darovacej zmluvy zo dňa 20.03.2009 previedla polovicu nehnuteľnosti zapísaných na LV č. XXXXX k. ú. L., a to parcelu KN XXXX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 478 m², ako aj rodinný dom súpisné číslo XXXX (P. L.Š. B. D.. L. XX) s príslušenstvom a súčasťami, s oplotením, vedľajšími stavbami, vonkajšími stavebnými úpravami a trvalými porastmi.

5. Zo žiadosti o vrátenie daru zo dňa 10.08.2016 vyplýva, že žalobkyňa požiadala žalovaného o vrátenie daru z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov, pretože sa z evidencie nehnuteľností a obchodného registra dozvedela, že žalovaný postupne, bez jej vedomia a súhlasu previedol ich spoločné, do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov patriace nehnuteľnosti, na spoločnosť Rokus, s.r.o., IČO: 36 471 241, ktorej je jedným spoločníkom a konateľom, ktorej obchodný podiel do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatrí. Jedná sa o

-Meštiansky dom súpisného čísla XXXX spolu s príľahlým pozemkom, parcelami registra C parcelné č. XXX, Č.. XXX/X H. Č.. XXX/X v katastrálnom území L., spolu zapísané na Liste vlastníctva č. XXXXX, prevedený kúpnu zmluvou P. XXXX/XXXX zo dňa 22.06.2016 na spoločnosť Rokus, s.r.o., IČO: 36 471 241,

-Rekreačnú chatu súpisného čísla XXX spolu s príľahlým pozemkom, parcelami registra C parcelné č. XXXX/XX H. Č.. XXXX/XX v katastrálnom území W., spolu zapísané na Liste vlastníctva č. XXXX, prevedený kúpnu zmluvou P. XXXX/XXXX zo dňa 17.05.2016 na spoločnosť Rokus, s.r.o., IČO: 36 471 241.

Zároveň bez jej vedomia a súhlasu previedol ku dňu 17.06.2016 časť ich spoločného obchodného podielu v spoločnosti Rokus real, s.r.o., IČO 36 813 346 o veľkosti 88,70 % k celku zo svojej osoby na spoločnosť Rokus, s.r.o., IČO: 36 471 241, ktorá vznikla pred uzavretím ich manželstva, a preto obchodný podiel v nej do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatrí.

Zo žiadosti o vrátenie daru ďalej vyplýva: „Tieto tvoje kroky uskutočnené premyslene v čase našej manželskej krízy, kedy naše manželstvo neplní svoju funkciu, tvoja komunikácia so mnou je plná hrubých

urážok, kedy spolu nehospodárim, neprispievaš ani na chod domácnosti a ani na výživu deťom a ani mne ako manželke, dôvodne vnímam ako tvoju premyslenú snahu na majetkovo a finančne poškodiť, ľudsky ponižiť, čo je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a pravidlami manželského spoluzitia a spolu so spôsobom ako sa ku mne správaš má vedú k rozhodnutiu žiadať ťa s plnou vážnosťou o vrátenie daru. Toto tvoje konanie je hrubým porušením dobrých mravov. Oznamujem ti, že táto žiadosť o vrátenie daru ruší darovací vzťah medzi nami a ty si povinný mi dar vrátiť“.

6. Súd vec právne posúdil podľa ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka a dospel k nasledovným záverom.

7. Pri posúdení prejednávanej veci bol súd viazaný skutkovými dôvodmi uvedenými v žiadosti o vrátenie daru zo dňa 20.08.2016, ktorú podľa žalobkyne žalovaný prevzal 16.08.2016 a samotný žalovaný tvrdí, že ju prevzal až dňa 05.09.2016, resp. dôvodmi uvedenými v samotnej žalobe, ktorá bola žalovanému doručená dňa 27.10.2016. Z týchto listín, predložených žalobkyňou, okrem iného vyplýva, že manželstvo strán sporu neplní svoju funkciu, komunikácia zo strany žalovaného je plná hrubých urážok, strany sporu ako manželia spoločne nehospodária, žalovaný neprispieva na chod domácnosti a na výživu detí a neprispieva ani žalobkyňi, ako manželke, čo ona vníma ako premyslenú snahu majetkovo, finančne ju poškodiť a ľudsky ponižiť, čo je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a pravidlami manželského spoluzitia.

8. V súvislosti z vyššie uvedeným, súd poukazuje na to, že strany sporu majú povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť, teda musia svoje tvrdenia preukázať. V tomto konaní, pri viazanosti skutkových dôvodov žiadosti o vrátenie daru, ale súd nemal za preukázané, aby žalovaný komunikoval so žalobkyňou urážlivo, vulgárne resp. aby sa nestaral o deti, o domácnosť, práve naopak predloženými listinami, ktoré žalovaná nerozporovala, preukázal, aké prostriedky vynaložil na ich spoločné deti, resp. že do mája roku 2016 výlučne on uhrádzal inkaso a platby súvisiace s rodinným domom. Žalobkyňa taktiež tvrdila, že hrubé urážlivé správanie voči jej osobe zo strany žalovaného nevie preukázať, keďže sa to dialo u nich v súkromí. Súdu v tomto ohľade predložila prepis SMS-komunikácie, ktorá sa však týka obdobia od 07.04.2017 do 22.04.2017, teda netýka sa obdobia skutkovo vymedzeného v žiadosti o vrátenie daru, resp. v žalobe. V tomto ohľade žalobkyňa teda neunesla dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení ohľadom skutočností, že žalovaný žalobkyňu hrubo urážal, resp. sa nestaral o deti a o domácnosť.

9. Zásadným dôvodom žiadosti o vrátenie daru bola skutočnosť, že žalovaný previedol spoločný majetok strán sporu na spoločnosť Rokus, s.r.o., ktorá vznikla pred uzavretím ich manželstva a obchodný podiel v tejto spoločnosti, podľa žalobkyne, nepatrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM). V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v zmysle zásad uvedených v § 150 OZ sa pri vyporiadaní BSM zohľadňuje aj povinnosť nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na výlučný majetok jedného z manželov.

10. Rovnako, ako žalobkyňa nepreukázala hrubé správanie žalovaného, resp. skutočnosť, že sa nestaral o deti a domácnosť, tak ani žalovaný nepreukázal, teda neunesol dôkazné bremeno, ohľadom preukázania skutočnosti, že žalobkyňa súhlasila s prevodom majetku. V tomto ohľade žalovaný napr. poukázal na to, že so žalobkyňou bol dennodenne v práci, mali otvorené dvere v kancelárii a vedela, čo sa vo firme deje, pričom pracovný pomer ukončila až v októbri 2016 a k prevodu majetku došlo až v máji, resp. v júni 2016. Žalobkyňa ale poukázala na to, že vo firme fakticky pracovala iba do konca apríla roku 2016 a iba formálne bol s ňou pracovný pomer ukončený až v októbri roku 2016, čo žalovaný nenamietal. Žalovaný v rámci svojho výsluchu, resp. písomných podaní viacnásobne uviedol, že žalobkyňa vedela o jeho zámeroch a k takýmto krokom mu udelila súhlas, toto tvrdenie však žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom dôkazné bremeno ohľadom preukázania týchto tvrdení zaťažuje práve žalovaného. Žalovaný taktiež tvrdil, že prevod majetku realizoval z dôvodu zvýšenia bonity spoločnosti Rokus, s.r.o., s poukazom na ďalšie podnikateľské zámery, a to čerpanie úveru, resp. eurofondov, ale sám uviedol, že pre potreby zriadenia záložného práva bankou, banka vyžadovala nehnuteľnosť, ktorú je možné celoročne obývať a z tohto dôvodu bola pre tento účel použiteľná iba chata na J., teda nie meštiansky dom, resp. prevod obchodného podielu, čo skôr nasvedčuje záverom žalobkyne, teda že žalovaný chcel previesť všetok, teda aj ich spoločný rodinný majetok na spoločnosť Rokus, s.r.o., kde je jediným spoločníkom a konateľom. Žalovaný sa tiež vyjadril, že chce ochrániť majetok aj poukazom na to, že žalobkyňa vstúpila v roku 2011 do sekty a sekty sú známe tým, že od svojich členov žiadajú vloženie majetku, vrátane nehnuteľnosti, pre účely sekty.

11. Z predložených listinných dôkazov síce vyplýva, že žalobkyňa sa podieľa na aktivitách „sektu“, taktiež nerozporovala mimomanželskú známosť, teda v tomto ohľade, pokiaľ sa žalobkyňa odvolávala na celkový kontext spolužitia strán sporu, ako manželov, teda krízu manželstva, rozvodové konanie a pod., tak v tomto ohľade si súd dovoľuje uviesť, že z celkového kontextu prejednávanej veci vyplýva aj to, že žalobkyňa taktiež svojou mierou prispela k rozvratu manželstva. Tieto okolnosti ale nič nemenia na závere o tom, že žalovaný nepochybne previedol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.05.2016 rekreačnú chatu na J., resp. kúpnu zmluvou zo dňa 22.06.2016 meštiansky dom v L., a taktiež 17.06.2016 previedol časť ich spoločného podielu spoločnosti Rokus real, s.r.o. o veľkosti 88,7 %, všetko na spoločnosť Rokus, s.r.o. Prešov. Ako už súd uviedol, žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania jeho tvrdenia, že žalobkyňa vedela o jeho zámeroch a že súhlasila s prevodom majetku. Túto skutočnosť, teda prevod nehnuteľnosti veľkej hodnoty, resp. obchodného podielu bez súhlasu, resp. vedomia žalobkyne, súd vyhodnotil ako hrubé porušenie dobrých mravov, keďže sa jednalo o porušenie značnej intenzity a skutočnosť, že predmetom iných súdnych konaní je riešenie otázky, či bol majetok prevedený bez súhlasu, resp. so súhlasom žalobkyne, neznamená, že by sa žalobkyňa nemohla domáhať vrátenia daru.

12. Súd má teda za to, že aj keď je v iných konaniach riešená otázka platnosti, resp. neplatnosti prevodu majetku zo strany žalovaného na spoločnosť, kde je jediným konateľom a spoločníkom, za situácie, že žalovaný hodnoverne nepreukázal, aby žalobkyňa mala vedomosť o týchto prevodoch a už vôbec nie, aby udelila súhlas s takýmito prevodmi, súd žalobe vyhovel z dôvodu, že takéto prevody spoločného majetku sú nepochybne hrubým porušením dobrých mravov a keďže žalovaný dar na základe žiadosti žalobkyne nevrátil, táto má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, v zmysle § 137 písm. c) CSP, nakoľko žalovaný je naďalej evidovaný ako spoluvlastník darovaného podielu.

13. Žalovaný v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne v celom rozsahu, alternatívne aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

14. Poukázal ďalej na to, že na Okresnom súde Prešov sa vedú medzi stranami sporu dve súdne konania o neplatnosť právnych úkonov. Prvé súdne konanie o neplatnosť kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol prevod meštianskeho domu v Prešove zo žalovaného na spoločnosť Rokus, s.r.o., sp. zn. 8Pc 19/2016. Druhé súdne konanie o neplatnosť kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol prevod rekreačnej chaty na J. zo žalovaného na spoločnosť Rokus, s.r.o., sp. zn. 20C 47/2017.

15. Žalovaný teda poukazuje na to, že platnosť, resp. neplatnosť kúpnych zmlúv je predmetom iných súdnych konaní, ktoré nie sú právoplatne skončené a neboli právoplatne skončené ani ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku dňa 23.05.2018.

16. Právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov v konaní sp. zn. 8Pc 19/2016, ako aj v konaní sp. zn. 20C 47/2017 môže byť taký, že súd žalobu o neplatnosť právneho úkonu zamietne, teda rozhodne, že právny úkon - prevod meštianskeho domu a prevod rekreačnej chaty sú právne úkony platné a to buď z dôvodu, že bol preukázaný súhlas žalobkyne s prevodmi, alebo že súhlas nebol potrebný, nakoľko sa jednalo o prevod majetku patriaceho do výlučného vlastníctva žalovaného a nie do BSM. V takomto prípade bude napadnutý rozsudok súdu sp. zn. 14C 238/2016 nezákonný a vecne nesprávny, nakoľko sa neplatnosť právneho úkonu ako dôvod na vrátenie daru, t.j. hrubé porušenie dobrých mravov podľa súdu prvej inštancie nepreukázalo.

17. Pokiaľ súd prvej inštancie vnútorne vyhodnotil, že prevod nehnuteľného majetku bez súhlasu manželky žalovaného by bol považoval za hrubé porušenie dobrých mravov a dôvod na vrátenie daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka, potom mal súd prvej inštancie konanie sp. zn. 14C 238/2016 prerušiť do právoplatného skončenia konania sp. zn. 8Pc 19/2016 a sp. zn. 20C 47/2017, nakoľko sa v týchto konaniach riešila podstatná otázka, ktorá má a mala význam pre konanie sp. zn. 14C 238/2016.

18. Žalovaný poukazuje aj na tzv. princíp vzájomnosti.

19. Prevod nehnuteľného majetku do obchodnej spoločnosti Rokus, s.r.o., bez ohľadu na to, či bol urobený so súhlasom alebo bez súhlasu žalobkyne, nemožno považovať za hrubé porušenie dobrých

mravov voči žalobkyni ako darcovi a nie je dôvodom na vrátenie daru podľa § 630 OZ aj v prípade, že žalobkyňa bude úspešná v súdnych konaniach sp. zn. 8Pc 19/2016 a sp. zn. 20C 47/2017, nakoľko v takom prípade súd rozhodne, že tieto kúpne zmluvy boli neplatné a nehnuteľnosti sa vrátia do stavu pred zápisom prevodu vlastníckeho práva na spoločnosť Rokus, s.r.o., teda budú opätovne zapísané do katastra nehnuteľností na meno žalovaného, ako tomu bolo pred uzavretím kúpnych zmlúv, alebo budú zapísané do BSM, ak bude na rozsudkoch taký výrok zapisateľný do katastra nehnuteľností.

20. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Ďalej uviedla, že esenciálnym základom pre rozhodnutie sudcu súdu prvej inštancie bolo posúdenie, či je alebo nie je hrubým porušením dobrých mravov skutočnosť, že dnes už bývalý manžel žalobkyne v čase 4 mesiace predtým, ako podal návrh na rozvod ich viac ako 14-ročného manželstva, kradmo a bez jej vedomia a súhlasu predal kúpnu zmluvou zo dňa 17.05.2016 ich spoločný meštiansky dom v L. na U. D. svojej firme Rokus, s.r.o., v ktorej je dnes už bývalý manžel jediným spoločníkom a zároveň konateľom a obchodný podiel v nej nepatrí do BSM. Zároveň kúpnu zmluvou zo dňa 17.05.2016 predal ich spoločnú rekreačnú chatu na J. rovnako svojej firme Rokus, s.r.o., zjavne bez toho, aby bola zaplatená kúpna cena. Rovnako previedol aj časť z obchodného podielu nadobudnutého za trvania ich BSM v spoločnosti Rokus real, s.r.o. o veľkosti 88,70 % na spoločnosť Rokus, s.r.o., v ktorej je jediným spoločníkom a konateľom a v ktorej obchodný podiel nepatrí do BSM strán sporu. Súd sa správne, v súlade so zákonom a všeobecne naprieč spoločnosťou akceptovanými pravidlami morálky a slušného správania rozhodol, že takéto vedomé konanie je spoločensky neakceptovateľné a je ho treba posúdiť ako správanie hrubo porušujúce dobré mravy.

21. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

22. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

23. Predmetom tohto konania je vrátenie daru z dôvodu, že obdarovaný (žalovaný) sa správa k darcovi (žalobkyni) tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

24. Správanie žalovaného (obdarovaného) súd prvej inštancie ustálil po zistení skutkového stavu tak, že je ním prevod spoločného nehnuteľného majetku strán sporu veľkej hodnoty, resp. obchodného podielu bez súhlasu, resp. vedomia žalobkyne na spoločnosť Rokus, s.r.o., ktorá vznikla pred uzavretím manželstva strán sporu a nepatrí do BSM.

25. Toto správanie žalovaného, aplikujúc na danú vec ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka, súd vyhodnotil ako správanie hrubo porušujúce dobré mravy.

26. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje.

27. Žalovaný v podanom odvolaní už nespochybňuje záver súdu prvej inštancie, že hodnoverne nepreukázal, aby žalobkyňa mala vedomosť o týchto prevodoch, či, aby udelila súhlas s takýmito prevodmi.

28. Namieťa, že súd prvej inštancie mal toto konanie prerušiť a vyčkať do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Pc 19/2016 a sp. zn. 20C 47/2017 o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv a určenie vlastníckeho práva.

29. Výsledok týchto konaní môže byť taký, že súd žalobu o neplatnosť právneho úkonu zamietne, teda rozhodne, že právny úkon - prevod meštianskeho domu a prevod rekreačnej chaty sú právne úkony platné, a to buď z dôvodu, že bol preukázaný súhlas žalobkyne s prevodmi, alebo že súhlas nebol potrebný, nakoľko sa jednalo o prevod majetku patriaceho do výlučného vlastníctva žalovaného a nie do BSM. V takom prípade bude napadnutý rozsudok súdu sp. zn. 14C 238/2016 nezákonný a vecne

nesprávny, nakoľko sa neplatnosť právneho úkonu ako dôvod na vrátenie daru, t.j. hrubé porušenie dobrých mravov podľa súdu prvej inštancie, nepreukázalo.

30. S uvedenou odvolacou námietkou sa súd prvej inštancie náležitým spôsobom vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia (bod 11.).

31. Z obsahu spisu - Žiadosti o vrátenie daru - odpoveď (č.l. 14) nemožno vyvodiť iný dôvod nesúhlasu s vrátením daru, ako tvrdenie, že žalobkyňa o prevode nehnuteľností - meštianskeho domu a rekreačnej chaty vedela a nenamietala prevod na spoločnosť Rokus, s.r.o.

32. Odvolací súd preto nevidí dôvod, pre ktorý by mal súd prvej inštancie toto konanie prerušiť a vyčkať na právoplatnosť konaní o neplatnosť kúpnych zmlúv a určenie vlastníckeho práva.

33. Ak žalovaný v odvolaní poukazuje na tzv. princíp vzájomnosti, k tejto námietke treba uviesť, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia bral do úvahy a hodnotil aj správanie sa dalkyne (bod 10.). Na uvedenú námietku preto rovnako nie je možné prihliadať.

34. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

35. Zároveň úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie.

36. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).